

Amtsrådet og Indenrigsministeriet, og, finder man ikke noget passende Sted til at lægge Bommen paa, vil den naturligviis ikke blive lagt. Nogen særdeles Betænelighed herved kan der ikke være, da baade Anlægget af de to nye Bomme og Forhøielsen af Bompengene ere betingede af, at Ministeriet approberer det. Men Udvalget, som jo har havt et meget aabent Die for, hvor uheldigt Bomforholdet er, og endnu mere en Forøgelse af Bommene, har derfor meent at burde gjøre Forsøg paa at aabne en Udvei til en Afløsning saavel af disse Bomme som af alle andre Bomme, naturligviis med Undtagelse af Strandveisbommen, der vistnok maa vedblive, fordi den tillige indeholder et Vederlag for Veiens Banding, og Amagerbommen, der i alt Fald maatte være Gjenstand for en særlig Afløsning. Det der til sigtende Endringsforslag har Udvalget stillet under Nr. 13. Det gaaer ud paa, at Statskassen kan tilskyde Noget, hvis der opnaaes Overenskomst imellem de tilgrændsende Amt og Kjøbenhavns Commune om at faae Bommene nedlagte. I Betragtning af den overordentlig stærke Stemning, som er i Frederiksberg Amt samt vistnok ogsaa i Gamle Roeskilde Amt mod Bommene, maa man antage, at disse Amt ikke ville være villige til at hvide et Bidrag enten eengang for alle eller aarligt til Gamle Kjøbenhavns Amt for at faae det til at nedlægge Bommene, men, for at faae denne Overenskomst til at gaae lettere, har man meent at kunne stille i Udsigt, at Statskassen i dette Tilfælde skulde kunne tilskyde $\frac{1}{3}$ af den Sum, som Afløsningen af Bommene vilde komme til at koste, imod at de fire paagjældende Amtsrådsfredse og Kjøbenhavn skulde tilskyde de $\frac{2}{3}$. Principmæssigt kan der ikke være Noget at indvende derimod, thi det, at Staten saaledes hder Kjøbenhavns Amt en Sum, er i sit Væsen ganske det Samme, som naar Staten eftergiver Ringkjøbing Amt en meget betydelig Sum, og heller ikke kan der hentes nogen Betænelighed deraf, at der der ved skulde paadrages Statskassen en overor-

dentlig stor og trykkende Afgift, idet jo nemlig det Hele er betinget af Indenrigsministerens Approbation. Noget Andet er det rigtigt nok, hvorvidt det er antageligt, at man virkelig ad denne Vei vil naae et praktisk Maal, og da er Udvalget ikke blindt for, at dette kan være tvivlsomt. Udvalget havde havt meget større Øyst til strax at ordne Sagen saaledes, at man bestemte Bommernes Nedlæggelse imod en Sum fra de forskjellige Amt, men man har ikke dristet sig til at foreslaae det; skulde der vise sig en overordentlig Stemning derfor her i Thinget, og da navnlig hos Repræsentanterne for de paagjældende Amt, vilde jo Sagen stille sig anderledes; men man har, som sagt, ikke dristet sig dertil i dette Dieblik, fordi man forudsaae, at der vilde blive reist Klager og Indsigelser fra ethvert af de paagjældende Amt, som vilde finde den foreslaede Sum at være urimelig høj. Man havde ønsket, at det i den forløbne Tid havde været muligt, og ønsket fremdeles, at det i den Tid, der maatte forløbe, maatte blive muligt at indhente de paagjældende Amters Erklæringer; man har ikke faaet saadanne Erklæringer hidtil, muligviis ville de kunne erholdes, det vil jo beroe paa, hvor lang Tid denne Sag medtager; men uden saadanne Erklæringer har man ikke dristet sig til at sætte en bestemt Sum i Loven, i alt Fald ikke paa dette Stadium af Sagen. Jeg troer imidlertid, at Sagen med nogen god Villie fra forskjellige Sider ikke vil have saa store Vanskeligheder. For yderligere at tilvejebringe en Rettelse for Sagens Ordning har jeg tilladt mig at stille to Underendringsforslag til Forslaget under Nr. 13, og jeg skal bemærke, at de ere tiltraadte af hele Udvalget. Det første gaaer ud paa at stille som Alternativ ved Siden af en Sum eengang for alle en aarlig Sum, og det andet gaaer ud paa at gjøre det klart, at det ikke er nødvendigt at faae Enighed tilstede mellem alle de forskjellige Myndigheder, men at, naar man blot faaer Enighed med nogle af dem tilvejebragt om den Sum, hvorom der er Tale, skal der ikke be-